

III.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskellige Udlændinge.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 31te Oktober 1874.)

Undertegnede Udvalg, der af Landstinget har faaet Paalæg om at afgive Betænkning over det af Indenrigsministeren forelagte Forflag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskellige Udlændinge, har gjenemgaaet de med Forflaget følgende Bilag og har efter disses Undersøgelse kun følgende at bemærke:

I den første Rigsdagssamling efter Grundlovens Gjennemsyn 1866—67 blev der af Landstinget over en lignende Lov nedsatte Udvalg afgivet en udsørlig og grundig Betænkning (Lillæg B. til Rigsdagstidenden Sp. 11—28), hvori de Grundsetninger ere opstillede, som formentlig bør være ledende ved Indfødsrets Meddelelse til Udlændinge, og som Regjeringen ogsaa i det Væsentlige har fulgt ved de siden den Tid forelagte Forflags Udarbejdelse, ligesom begge Thing ved samstemmende Beslutninger tør antages at have flaaet dem fast. Disse Grundsetninger ere:

at de Ansøgere, der som Børn under Konfirmationsalderen ere komne hertil Landet, hvad enten de ere fødte af danske Forældre eller ikke, og som siden have nydt dansk Opdragelse og Undervisning, naar de komme til Efterskaar, ere særlig berettigede til at erholde Indfødsret;

at de Ansøgere, der ikke tilhøre noget af de med os nært beslægtede nordiske Fjendefolk, skulle have haft fast Ophold her i Landet i mindst 15 Aar;

at Normænd og Svenskere skulle have opholdt sig her i en kortere Tid, 5—10 Aar, hvilket Tidsrum i forrige Rigsdagssamling bestemtes at skulle være 5 Aar for begge de nævnte Folks Vedkommende;

at de skulle have godtgjort at være det danske Sprog mægtige;

at de, for saa vidt de have Børn, skulle have godtgjort, at disse nyde en dansk Opdragelse;

at de skulle være anbefalede af Byraad eller Sogneraad i de Kommuner, hvori de have nedsat sig; samt

at Indfødsrettens Meddelelse først skal træde i Kraft, naar de inden et Aar efter Lovens Udstedelse godtgjøre for Indenrigsministeriet at være løste fra deres tidligere udsættelige Forhold.

Endelig blev der i den nævnte Rigsdagssamling opkastet Tvivl om, hvorvidt Indfødsret burde meddeles Kvinder; men efter Forhandling herom i begge Thing blev dette Spørgsmaal tilsidst bevareret bekræftende.

I nærværende Lovudkast findes disse Grundsetninger at være fulgte. Det gaar ud paa at meddele ikke mindre end 78 Personer Indfødsret. Af disse ere 29 — hvoriblandt 2 (Nr. 10 og 20) Kvinder — fødte i Sverig og Norge, og alle disse have stadig opholdt sig her i Landet i mere end 5 Aar, nemlig: 1 i 60 Aar, 1 i 51, 1 i 32, 1 i 30, 3 i 25, 2 i 24, 1 i 23, 1 i 22, 2 i 21, 2 i 20, 5 i 19, 4 i 18, 1 i 17, 1 i 16, 1 i 14, 1 i 11 og 1 i 10 Aar. Desuden er der to iblandt disse (Nr. 13 og 64), der som fødte, den ene af en dansk Fader, den anden af en dansk Moder, og begge overflyttede her til Landet som Børn, have særligt Krav paa at opnaa Indfødsret uden Sensyn til den Tid, de have opholdt sig her.

48 af Ansøgerne ere fødte i Lydsland, og disse have paa een nær haft stadigt Ophold her i Landet over 15 Aar, nemlig: 1 i 41 Aar, 1 i 36, 1 i 33, 2 i 29, 2 i 28, 2 i 27, 1 i 25, 1 i 24, 1 i 23, 4 i 22, 3 i 21, 6 i 20, 5 i 19, 7 i 18, 6 i 17, 4 i 16 og 1, som bemærket,